

[Statsministeren.]
ningerne sætter kommunerne i stand til at overtage jord, som det er af betydelig værdi for dem at råde over.

Derimod er der på andre områder en forskel. Der er en forskel på forholdet til borgernes retsstilling. Det karakteristiske ved en forkøbsretsordning er jo, at den griber ind i et allerede etableret retsforhold mellem en privat køber og sælger. Tilbudspigten griber derimod ikke ind i en allerede indgået kontrakt, idet ejeren skal tilbyde til kommunen, inden han forpligter sig til anden side.

Men hovedsigtet med de to love er identisk; hovedvirkningen er identisk. Det er love, som giver kommunerne mulighed for at erhverve sig mere jord, når man har brug for det til byudvikling. Og det finder jeg væsentligt.

Når nu hr. J. O. Krag spurgte mig personligt, så har jeg da ikke noget imod at sige — og det ved jo alle — at jeg ikke ville skønne det urimeligt at anvende forkøbsret. Det afgørende i valget mellem forkøbsret og tilbudspligt er, om man kan opnå den fordel for samfundet ved tilbudspligt, som man også kan opnå ved forkøbsret. Kan man det — og det mener vi altså at man kan — ja, vel, så er en tilbudspligt da ikke at forkaste, fordi den giver borgerne en større retsstilling, en større retssikkerhed, end den anden form ville gøre.

Ganske kort vil jeg gerne sige til spørgsmålet, som vi jo får lejlighed til at drøfte i næste uge, om den bevilling, landbrugsministeren fik tilslutning til i finansudvalget til landbrugets dispositionsfond, at når man siger, at landbrugsministeren ikke har villet give oplysninger, så må jeg sige, at jeg tror ikke, dette er rigtigt. Det har landbrugsministeren villet, og det har han gjort.

Regeringen har selvfølgelig som grundlag for sine forhandlinger med landbruget haft visse skøn over, hvilke forhøjelser af hjemmemarkedspriserne der kunne forventes, såfremt der ikke var blevet truffet nogen aftale ned landbruget. Men der har aldrig været tale om en eksakt opgørelse af dette som grundlag for, hvad man skulle komme til, for det lader sig ikke gøre eksakt op, det ville jo være under stadig påvirkning af den økonomiske udvikling i øvrigt. Der er i det hele taget usikkerhedsmomenter

knyttet til en beregning af landbrugets tab ved en stabilisering af hjemmemarkedspriserne. Man kunne ikke uden videre lægge priserne på forhandlingstidspunktet til grund, bl. a. fordi vi dengang endnu ikke kendte de fulde virkninger af devalueringen på flere væsentlige omkostningsfaktorer. Derfor måtte der foretages et skøn, og på det foreliggende grundlag nåede regeringen til, at et beløb på 100 mill. kr. var rimeligt, når vi ikke skulle påføre landbruget en direkte tabsrisiko. Og må jeg så om de 125 mill. kr. sige, at de 25 mill. kr. er jo vedtaget her i folketinget ved lov. Det drejer sig altså om disse nævnte 100 mill. kr. De 25 mill. kr. er jo vedtaget i den særlige lov om støtte til unge nyetablerede landmænd.

Endelig ganske kort om kollegieloven. Den skal som ganske rigtigt fremhævet af den socialdemokratiske ordfører fornys i indeværende folketingsår, og det vil den selvfølgelig blive, for det skal den. Lovforslaget vil i øvrigt blive fremsat snarest, i hvert fald inden udgangen af indeværende kalenderår. Der var ét punkt, hvor jeg synes hr. J. O. Krag tog fejl, og det var, når han taler om det værelseantal, der — sådan opfattede jeg det — skulle være fastlagt i kollegieloven. Den gældende lov siger ikke noget om værelseantallet. Dette blev netop taget ud af loven og lagt ind under anlægsprogrammet. Der foregår i øjeblikket undersøgelser af, om kollegieloven har virket tilfredsstillende, og bemærkningerne til lovforslaget vil komme til at indeholde et fyldigt materiale vedrørende bygning af kollegier, byggepriser og leje samt det fremtidige kollegiebehov.

Endelig ville den socialdemokratiske ordfører høre om min stilling til reklame i TV. Må jeg allerførst sige om den aktuelle situation, at dér ville man kunne finde svar allerede i åbningstalen, for det bebudede lovforslag om fælles antenneanlæg er jo netop et lovforslag, som sigter på, at man ikke isoleret på enkelte områder skal kunne iværksætte kommercielt TV for et geografisk meget begrænset, måske boligbegrænset område.

Jeg har hidtil forstået, at man i spørgsmålet om reklame i TV stræbte efter fælles nordisk holdning, at jeg tror nok, vi alle — uafhængig af vor principielle indstilling til